

sentlige sikkerhedsinteresser. For sådanne indkøb gælder i stedet nationalt fastsatte regler.

3. Hovedprincippet i de to hidtidige direktiver er, at offentlige indkøb og offentlige bygge- og anlægsarbejder over en vis størrelse skal udbydes ved annoncering i EF-tidende.

Ved offentlige indkøb og offentlige bygge- og anlægsarbejder forstås udbud fra offentlige myndigheder, hvilket i Danmark betyder statslige, amtskommunale og kommunale myndigheder samt visse andre forvaltningssubjekter.

Der skal som altovervejende hovedregel udbydes i konkurrence mellem flere bydende. Der kan vælges mellem offentligt udbud og begrænset udbud.

Et andet væsentligt princip i direktiverne er, at der er forbud mod, at der gennem de tekniske specifikationer i udbudsmaterialet foretages diskrimination over for de bydende.

4. Direktiv 89/440/EØF, der ændrer direktiv 71/305/EØF og direktiv 88/295/EØF, der ændrer direktiv 77/62/EØF, indeholder to ændringer i udbudsformerne.

Der kan således være tale om udbud efter forhandling, hvor udbyderen har annonceret efter interesse-rede tilbudsgivere, og udbud efter forhandling uden en forudgående annoncering. Den første form kendes ikke direkte i Danmark, men begrænset udbud kan efter aftale med Kommissionen træde i stedet herfor. Den anden form er nærmest at sammenligne med indhentning af underhåndsbud. Disse udbudsformer har et meget begrænset anvendelsesområde.

Tærskelværdien for, hvornår bygge- og anlægsarbejder skal udbydes, er hævet fra 1 mill.ECU til 5 mill.ECU. For indkøb er tærskelværdien for staten 130.000 ECU og for amter og kommuner 200.000 ECU.

Kredsen af udbydere af bygge- og anlægsarbejder er ud over statslige og kommunale organer udvidet til også at omfatte en række organer, der enten administrativt eller finansielt overvejende er undergivet offentlig kontrol. Herunder medtages dog ikke organer på det erhvervs- eller forretningsmæssige område. Endvidere omfattes koncessionshavere af direktivet. Denne udvidelse gælder ikke for indkøbsdirektivet.

Der skal såvidt muligt henvises til europæiske normer og standarder i de tekniske specifikationer, der anføres i udbudsgrundlaget. Herved har især bygge- og anlægsgdirektivet forbindelse til direktivet om ind-

byrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (89/106/EØF).

Indkøbsdirektiverne har forbindelse til EF-Rådets beslutning 87/95/EØF om standardisering inden for informationsteknologi og telekommunikation. Beslutningen foreskriver, at der i offentlige indkøbsaftaler vedrørende informationsteknologi skal henvises til europæiske standarder, europæiske foreløbige standarder og internationale standarder. Beslutningen er rettet til medlemsstaterne. Ved offentlige indkøbsaftaler forstås ifølge Rådsbeslutningen sådanne »som defineret i direktiv 77/62/EØF«. Kredsen af myndigheder, som omfattes af Rådsbeslutningen, er således den samme, som omfattes af indkøbsdirektiv 77/62/EØF. Herudover omfattes indkøbsaftaler, som indgås af offentlige transportvirksomheder, telekommunikationsvirksomheder eller offentlige virksomheder, der producerer, distribuerer eller transporterer drikkevand og energi.

5. Forslaget er udformet som en bemyndigelseslov, således at boligministeren (jf. forslaget § 1) henholdsvis finansministeren (jf. forslaget § 2) kan udstede de nødvendige bekendtgørelser om gennemførelsen.

I forbindelse med folketingets behandling d. 22. november 1989 af beslutningsforslag om overholdelse af danske overenskomster og dansk lovgivning ved offentlige bygge- og anlægskontrakter (B6) gav regeringen udtryk for, at dette spørgsmål burde tages op ved en drøftelse med arbejdsmarkedets parter i forbindelse med gennemførelsen af EF-direktiverne om offentlige udbud i dansk lovgivning. Denne drøftelse vil finde sted forinden udstedelsen af bekendtgørelse og hertil hørende vejledning om bygge- og anlægsgdirektivets gennemførelse i henhold til bemyndigelsesloven.

Bemyndigelsesloven omfatter såvel de nu foreliggende direktiver, som nævnt i bemærkningernes pkt. 1, som fremtidige ændringer i disse direktiver og nye direktiver på disse områder, herunder som nævnt det kommende direktiv om tjenesteydelser.

Endvidere omfattes EF-Rådets beslutning om standardisering inden for informationsteknologi og telekommunikation, som nævnt i pkt. 1.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget vil ikke have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.